

Ankenævnets j.nr.: 2016-0516 - Jakke bortkommet i betalingsgarderobe

Klager besøgte natten mellem den 5. og 6. maj 2016 indklagedes virksomhed. Klager afleverede sin jakke i indklagedes garderobe mod betaling og fik udleveret et garderobemærke.

Da klager samme aften/nat ønskede at forlade indklagedes virksomhed og ville have sin jakke udleveret, var den ikke i garderoben. Indklagedes personale oplyste overfor klager, at jakken var blevet udleveret til en person, som påstod, at han havde tabt sit garderobenummer, men som kunne beskrive jakken herunder beskrive nøjagtigt beskrive, hvilket indhold, der havde været i den pågældende jakkes lommer, nemlig et pas tilhørende en af klagers kammerater, en Iphone-oplader, husnøgler og en læbepomade. Den pågældende person, som fik jakken udleveret kendte også navnet på den person, som passet tilhørte.

Dagen efter den – den 7. maj 2016 - skrev klager til indklagedes kontaktperson og forklarede forløbet omkring den fejludleverede jakke, og anmodede om erstatning for den fejludleverede jakke.

Parterne havde herefter en længere mailkorrespondance, hvor indklagede oplyste, at indklagede ville erstatte jakken, men at indklagede ville have en kopi af kvitteringen for jakken. Klager fremsendte herefter en kvittering for jakken.

Indklagede betvivlede dog kvitteringens ægthed og klagers samlede forklaring, idet klager tidligere bl.a. havde oplyst, at jakken var købt i slutningen af juli (2015), men ifølge den fremsendte kopi af kvitteringen var den købt i marts.

Klagers mor overtog herefter mailkorrespondancen med indklagede, uden at dette førte til, at indklagede udbetalte det krævede erstatningsbeløb for jakken.

Den 7. juni 2016 meddelte indklagede imidlertid, at sagen var overgivet til indklagedes advokat. Herefter indgav klager en klage til Ankenævnet.

Den 21. juni 2016 meddelte indklagede klager, at indklagede – under henvisning til hændelsesforløbet, hvor en anden person havde haft kendskab til jakkelommernes nøjagtige indhold og navnet på den person, som passet tilhørte – havde indgivet politianmeldelse.

Politianmeldelsen var indgivet med henvisning til situationen, hvor en person, som har kendskab til jakken, herunder jakkens indhold, forklarede, at han har tabt sit garderobebevis, men da han kunne forklare, hvordan jakken så ud, og hvad den indeholdt, alligevel fik den udleveret. Senere kom så den person, som var i besiddelse af garderobebeviset og herefter forgæves anmodede om at få jakken udleveret, hvorefter der rejstes et erstatningskrav.

Det fremgik af anmeldelsen at indklagede var bekendt med fortilfælde, hvor denne metode var anvendt til at få udbetalt erstatningssummer, og indklagede anmodede på denne baggrund Politiet om at efterforske sagen, som en politisag.

Klager havde forklaret, at klager (klagers søn) købte jakken brugt af en ven i marts 2016. Den vedlagte kvittering for jakken var således ikke en købskvittering for den specifikke jakke, men alene et priseksempel på jakkens butikspris/genanskaffelsespris.

Det var klagers opfattelse, at indklagede havde pligt til at erstatte jakkens genanskaffelsespris på kr. 8.545,-.

Klager afviste indklagedes beskyldninger om, at der skulle være tale om, at klager sammen med en ven skulle have tilrettelagt forløbet med henblik på at kunne afkræve Indklagede erstatning. Det var klagers opfattelse, at der med indgivelse af politianmeldelse var tale om chikane og en "trussel" fra indklagedes side, med det formål at få klager til at trække sagen tilbage. Klager anførte, at han ikke havde kendskab til, hvordan den pågældende person, som fik jakken udleveret, havde kendskab til jakkens og dennes indhold.

Klager ønskede jakken erstattet med kr. 8.545,-.

Indklagede havde som anført ovenfor indgivet politianmeldelse, da det var indklagedes opfattelse, at der kunne være tale om et "nummer", som alene havde til formål at opnå erstatning fra indklagede. Indklagede oplyste, at indklagede tidligere havde set denne fremgangsmåde. Klager havde således ikke kunnet redegøre for, hvorfor en fremmed person havde et detaljeret kendskab til det indhold, som var i jakken, herunder navnet på personen, som havde det pas, som lå i jakkelommen.

Det var indklagedes opfattelse, at den pågældende person alene kan have haft kendskab til navnet på den person, som passet tilhørte, fra enten klager, passets ejermand eller fra en 3. person, som havde fået denne oplysning fra enten klager eller passets ejermand.

Indklagede opfordrede Ankenævnet til at sætte sagen i bero, indtil Politiets efterforskning var afsluttet.

Yderligere anførte indklagede, at det ville kræve vidneforklaringer at få afklaret, hvordan den person, som fik jakken udleveret havde kendskab til jakken og jakkens indhold, hvorfor Nævnet burde afvise sagen.

Indklagede gjorde følgende gældende: Ingen erstatning, alternativt afvisning eller udsættelse af sagen.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet afviste at behandle sagen, idet sagen ikke skønnedes egnet til nævnsbehandling, jf. Nævnets vedtægter § 5, stk. 3, nr. 4.

Ankenævnet lagde vægt på, at parterne var fremkommet med en række indbyrdes uoverensstemmende og modstridende oplysninger. Sagens afgørelse krævede derfor, at der førtes bevis i form af parts- og vidneforklaringer. Nævnet fandt herefter ikke sagen egnet til nævnsbehandling.

Afgørelse af 30. august 2016